

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 kwietnia 2013 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia Śródmieścia w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Piotr Siemkowicz

Protokolant: Iwona Malinowska – Kowalewska

w obecności Prokuratora: Ireneusza Zielińskiego

po rozpoznaniu dnia 4 kwietnia 2013 roku sprawy

M. P. (1), urodzonego w dniu (...)

we W.

syna M. i S. z domu M.

nr PESEL: (...)

oskarżonego o to, że w okresie od 8 grudnia 2003 roku do 26 stycznia 2004 roku we W., działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w warunkach czynu ciągłego, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czterokrotnie doprowadził firmę (...) S. A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 6.200 złotych oraz usiłował doprowadzić firmę (...) S. A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 1.800 złotych, w ten sposób, że:

- w dniu 8 grudnia 2003 roku podrobił zaświadczenia o zatrudnieniu i zarobkach w firmie A (...), W.ART. SPOŻYWCZE, z/s W., ul. (...), datowane 27.11.2003 r. na dane M. P. (2), własnoręcznie je wypełniając oraz składając na nim podpis o treści (...), a następnie zaświadczenie to przekazał M. P. (2), w celu zawarcia przez nią, na jego podstawie, umowy o pożyczkę gotówkową nr umowy (...), na podstawie której udzielona jej została pożyczka w kwocie 1.000 złotych, wiedząc, iż M. P. (2) nie będzie zaciągniętej pożyczki spłacać, wobec braku źródeł dochodu;

- w dniu 10 grudnia 2003 roku poświadczył nieprawdę i podrobił zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach w firmie (...) Spółka z o. o. datowane 03.12.2003 r. na dane K. M. (1), osobiście je wypełniając, w którym to zaświadczeniu podał niezgodne z prawdą dane dotyczące faktu zatrudnienia K. M. (1) w w/w firmie, a następnie przedłożył to zaświadczenie w celu zawarcia umowy o pożyczkę gotówkową z (...) S. A. nr umowy (...), na dane K. M. (1), na mocy której to umowy zaciągnął pożyczkę w kwocie 1.800 złotych, mając z góry powzięty zamiar niespłacenia tej pożyczki;

- w dniu 17 grudnia 2003 roku podrobił zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach w firmie ZAKŁAD (...) na dane J. W., datowane „15.12.03”, w ten sposób, że własnoręcznie wypełnił to zaświadczenie i złożył na nim podpis o treści (...), a następnie przekazał tak podrobione zaświadczenie nieustalonej osobie, w celu zawarcia przez nią umowy o pożyczkę gotówkową z (...) S.A. na dane J. W. nr umowy (...), na podstawie której to umowy udzielona została pożyczka gotówkowa w kwocie 1.600 złotych, od początku wiedząc, iż zaciągnięta pożyczka gotówkowa nie zostanie spłacona;

- w dniu 15 grudnia 2003 roku poświadczył nieprawdę i podrobił zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach w firmie (...) Spółka z o.o. na dane J. P. (1), osobiście je wypełniając, w którym to zaświadczeniu podał niezgodne z prawdą dane dotyczące faktu zatrudnienia J. P. (1) w w/w firmie i wysokości osiągniętych przez niego dochodów, a następnie w dniu 31 grudnia 2003 roku przedłożył to zaświadczenie w celu zawarcia umowy o pożyczkę gotówkową z (...) S. A.

, nr umowy (...) na dane J. P. (1), podrabiając podpis J. P. (1) na tejże umowie, na mocy której zaciągnął pożyczkę w kwocie 1.800 złotych, mając z góry powzięty zamiar niespłacenia zaciągniętej pożyczki;

- w dniu 26 stycznia 2004 roku usiłował doprowadzić do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 1.800 złotych (...) S. A. w ten sposób, że podrobił zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach w firmie A (...), W., ART. SPOŻYWCZE z/s W., ul. (...) na dane E. P. (1), własnoręcznie je wypełniając oraz składając na nim podpis o treści (...), a następnie przekazał podrobione przez siebie zaświadczenie E. P. (1), w celu zawarcia przez nią na podstawie w/w zaświadczenia, umowy o pożyczkę gotówkową w kwocie 1.800 złotych, wiedząc, iż E. P. (1) pożyczki tej nie będzie spłacać wobec braku źródeł dochodu, lecz zamierzonego celu nie osiągnął, z uwagi na ujawnienie przez przedstawiciela (...) S. A., przy przystąpieniu do weryfikacji sytuacji finansowej E. P. (1), faktu podrobienia zaświadczenia o zatrudnieniu i zarobkach, przy czym czynów tych dopuścił się działając w warunkach przestępstwa, będąc uprzednio skazanym:

- wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia - Fabrycznej z dnia 11 października 1996 roku, o sygn. akt II K 223/96, na karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art. 215 § 1 d.k.k. w zw. z art. 60 § 1 d.k.k. popełniony w dniu 31 lipca 1995 roku;

- wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia - Śródmieścia z dnia 7 lutego 1997 roku o sygn. akt II K 1576/95 za przestępstwo z art. 208 d.k.k. w zw. z art. 60 § 2 d.k.k. popełnione w dniu 10 maja 1995 roku na karę 2 lat pozbawienia wolności;

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Opolu z dnia 27 marca 1998 roku o sygn. akt II K 1637/97 za czyn z art. 208 d.k.k. w zw. z art. 60 § 2 k.k. popełnione w nocy 19/20.09.1995 roku na karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności, **objętymi następnie wyrokiem łącznym** Sądu Rejonowego w Opolu w II Wydziale Karnym z dnia 25 maja 1999 roku o sygn. II K 642/98 orzekającym karę łączną 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od 2 grudnia 1996 roku do 9 lutego 2001 roku;

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. i art. 271 § 3 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

I. oskarżonego M. P. (1) uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku, a stanowiącego przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. i art. 271 § 3 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i w zw. z art. 64 § 1 k.k. wymierza mu karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 44 § 2 k.k. orzeka przepadek przez złożenie w aktach sprawy, dowodów rzeczowych opisanych w wykazie dowodów rzeczowych na k. 22 akt pod poz. 1, 5 - 9 oraz na k. 148 akt pod poz. od 1 do 10;

III. na podstawie art. 44 § 2 k.k. orzeka przepadek przez zniszczenie dowodów rzeczowych opisanych w wykazie dowodów na K. 22 i odwrót akt, pod poz. 10, 11 i 12;

IV. na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeka od oskarżonego obowiązek naprawienia szkody w kwocie 6.200 zł (sześć tysięcy dwieście) na rzecz (...) S. A.;

V. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy oskarżonego z urzędu adw. M. M. (2) kwotę 1859,76 zł wraz z wliczonym w tą kwotę podatkiem VAT, tytułem kosztów obrony oskarżonego z urzędu;

VI. zwalnia oskarżonego od kosztów postępowania w sprawie i odstępuje od wymierzenia mu opłaty.

Sygn. akt II K 302/11

UZASADNIENIE:

Na podstawie wyników rozprawy głównej Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

E. K. (1) w grudniu 2003 roku i w styczniu 2004 roku była pracownicą firmy (...) S. A. Jej praca polegała na pozyskiwaniu nowych klientów dla w/w firmy, dzięki czemu uzyskiwała prowizję w wysokości 5 % od tygodniowej spłaty rat przez dłużników. E. K. (1) знаła również M. P. (1), gdyż był on konkubentem jej znajomej - B. S..

W grudniu 2003 roku oskarżony M. P. (1) był zainteresowany uzyskaniem dla siebie pożyczki z firmy (...) S. A., w której pracowała E. K. (1). W związku z tym, że M. P. (1) figurował jako dłużnik w systemie w/w firmy, E. K. (1) poinformowała go, iż nie ma możliwości uzyskania kolejnej pożyczki.

/ Dowód:

zeznania świadków:

E. K. (1) – k. 25, 27-28, 68-69, 123-124;

B. S. – k. 42-43, 126-127, 373-374, 580-581, 704-705. /

E. K. (1) zwróciła się jednocześnie z pytaniem do M. P. (1), czy ma możliwość pozyskania nowych klientów dla firmy (...) S. A. Wówczas M. P. (1) zadeklarował, iż poleci jej nowych klientów. E. K. (1) wskazała wówczas, iż koniecznym jest, aby nowi klienci podczas zawierania umowy pożyczki gotówkowej posiadali dowód osobisty, zaświadczenie o zatrudnieniu oraz o zarobkach. Wskazała również, że nie mogą oni figurować w rejestrze firmy (...) S. A. jako dłużnicy.

/ Dowód:

zeznania świadków

B. S. – k. 42-43, 126-127, 373-374, 580-581, 704-705;

E. K. (1) – k. 25, 27-28, 68-69, 123-124. /

K. D. potrzebował pilnie pieniędzy na spłatę zadłużenia z tytułu opłat za zużycie gazu. W związku z tym, iż sam nie posiadał zdolności kredytowej, zwrócił się do córki swojej konkubiny - M. P. (2), aby ta wzięła pożyczkę na swoje nazwisko w firmie (...) S. A., którą on będzie następnie spłacać. Wówczas M. P. (1) poinformował K. D., że ma w (...) S. A. koleżankę E., która umożliwi M. P. (2) uzyskanie pożyczki. Spotkanie zostało umówione w mieszkaniu K. D.. Bezpośrednio przed spotkaniem z E. K. (1), M. P. (2) uzyskała od M. P. (1) sfalszowane zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach, wystawione w dniu 27.11.2003 r. przez (...), Art. Spożywcze” i podpisane przez (...). Z przedłożonego zaświadczenia wynikało, iż M. P. (2) z tytułu wykonywanej pracy zarobkowej uzyskuje wynagrodzenie w kwocie 1.200 zł brutto. Zaświadczenie to zostało w całości wypełnione i podpisane przez M. P. (1), bowiem w tamtym czasie M. P. (2) nigdzie nie pracowała.

W dniu 8 grudnia 2003 roku między M. P. (2) a firmą (...) S. A., reprezentowaną przez E. K. (1) została zawarta umowa pożyczki gotówkowej na kwotę 1.000 zł. Pożyczka została udzielona na podstawie wskazanego wyżej, a przedstawionego przy zawieraniu umowy zaświadczenia o zatrudnieniu i zarobkach, a czytelny podpis „M.P.” w pozycji „Podpis pożyczkobiorcy” na druku umowy o pożyczkę gotówkową zawartej w dniu 8.12.2003 roku, został nakreślony przez M. P. (2).

K. D. w całości spłacił następnie zadłużenie w firmie (...) S. A.

/ Dowód:

zeznania świadka K. D. – k. 207-208, 606-607, 745-746;

częściowe wyjaśnienia oskarżonego M. P. (1) – k. 152-153, 400-401,

562, 676-677;

zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach wystawione na nazwisko

M. P. (2) – k. 188;

oryginał umowy o pożyczkę gotówkową nr (...) – k. 188;

opinia nr (...) Laboratorium Kryminalistycznego Sekcji

Badań Dokumentów – k. 286-325. /

W październiku 2003 roku K. M. (1) utracił dowód osobisty.

W dniu 10 grudnia 2003 roku między nieustaloną osobą podającą się za K. M. (1) a firmą (...) S. A, reprezentowaną przez E. K. (1) została zawarta umowa pożyczki gotówkowej na kwotę 1.800 zł. Pożyczka została udzielona na podstawie przedstawionego przy zawieraniu umowy oraz sfałszowanego zaświadczenia o zatrudnieniu i zarobkach K. M. (1). Zaświadczenie zostało wystawione w dniu 03.12.03 r. przez (...) Spółka z o. o.". Z przedłożonego zaświadczenia wynikało przy tym, iż K. M. (1) z tytułu wykonywanej pracy zarobkowej uzyskuje wynagrodzenie miesięczne w kwocie 2.400 zł brutto. Zgodnie z opinią biegłego z zakresu badania dokumentów i pisma, zaświadczenie to zostało w całości wypełnione i podpisane przez M. P. (1). K. M. (1) nie podpisywał także umowy z (...) S. A. Czytelny podpis (...) w pozycji „Podpis pożyczkodawcy (imię i nazwisko)” widniejący na umowie nr (...) o pożyczkę (...), zawartej na nazwisko K. M. (1), datowanej na „12.12.2003 r.”, nie został nakreślony przez K. M. (1) ani przez M. P. (1). W trakcie trwającego postępowania karnego w przedmiotowej sprawie K. M. (1) zmarł.

/ Dowód:

zeznania świadków:

K. M. (1) – k. 79-80;

zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach wystawione na nazwisko K.

M. – k. 134;

opinia biegłego z zakresu klasycznych badań dokumentów W.

B. – k. 419-428;

akt zgonu K. M. (1) – k. 232. /

W dniu 17 grudnia 2003 roku między osobą podającą się za J. W. a firmą (...) S. A, reprezentowaną przez E. K. (1) została zawarta umowa pożyczki na kwotę 1.600 zł. Pożyczka została udzielona na podstawie przedstawionego i sfałszowanego zaświadczenia o zatrudnieniu i zarobkach J. W.. Zaświadczenie zostało wystawione w dniu 15.12.2003 r. przez Zakład (...). Z przedłożonego zaświadczenia wynikało, iż J. W. z tytułu wykonywanej pracy zarobkowej uzyskuje wynagrodzenie w kwocie 2.800 zł brutto. Zaświadczenie to zostało w całości wypełnione i podpisane przez M. P. (1), a czytelny podpis (...) w pozycji „Podpis pożyczkobiorcy” na druku umowy o pożyczkę gotówkową, zawartej w dniu 17.12.2003 roku nie został nakreślony przez J. W.. W trakcie prowadzonego postępowania karnego J. W. zmarł.

/ Dowód:

zeznania świadków:

J. W. – k. 47, 112-113;

J. K. – k. 237-238, 746 – 747;

zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach wystawione na nazwisko J.

W. – k. 132;

kserokopia umowy o pożyczkę gotówkową nr (...) – k. 240-241;

opinia nr (...) Laboratorium Kryminalistycznego Sekcji

(...) Dokumentów – k. 286-325;

akt zgonu J. W. – k. 755. /

W dniu 15 grudnia 2003 roku M. P. (1) wystawił zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach swojemu bratu J. P. (2), w którym wskazał niezgodnie z prawdą, iż J. P. (1) jest zatrudniony w firmie (...) Sp. z o. o. oraz z tytułu wykonywanej pracy osiąga dochód w wysokości 2.200 zł brutto miesięcznie. Zaświadczenie to następnie oskarżony M. P. (1) wykorzystał, aby uzyskać pożyczkę w (...) S. A. W szczególności w dniu 31 grudnia 2003 roku M. P. (1) posługując się danymi osobowymi J. P. (1), zaciągnął osobiście pożyczkę gotówkową w kwocie 1.800 zł, a otrzymane pieniądze zatrzymał dla siebie.

Biegły z zakresu klasycznego badania dokumentów wskazał przy tym, iż podpis na umowie nr (...), zawartej pomiędzy J. P. (2) a (...) S. A., został prawdopodobnie nakreślony bezpośrednio przez M. P. (1). Wskazują na to zgodności uwidaczniające się w stopniu wyrobienia, tempie, kącie nachylenia oraz budowie znaków graficznych. Zarówno w zakresie pobranego do badania wzoru podpisu M. P. (1) jak i na umowie, podpis cechuje taki sam impuls pisma oraz prawostronne nachylenie trzonowych elementów liter, a także zbliżone proporcje wysokości elementów nadlinijnych w stosunku do wysokości znaków śródlinijnych.

/ Dowód:

oryginał umowy nr (...) zawartej na nazwisko J. P. (1) – k. 128;

zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach wystawione na nazwisko J.

P. - k. 130;

opinia biegłego z zakresu klasycznego badania dokumentów – k. 359-364. /

W dniu 26 stycznia 2004 roku M. P. (1) zapytał E. P. (1) w trakcie przypadkowego spotkania na ulicy, czy nie byłaby zainteresowana uzyskaniem pożyczki z firmy (...) S. A. E. P. (1) wyraziła na to zgodę, jednakże poinformowała oskarżonego, że nie ma możliwości uzyskania zaświadczenia o posiadanych zarobkach, ponieważ nie jest nigdzie zatrudniona. M. P. (1) oznajmił wówczas E. P. (1) aby nie martwiła się brakiem takiego zaświadczenia, gdyż on znajdzie odpowiednie rozwiązanie. Zapytał się również E. P. (1) jaką kwotę chciałaby pożyczyć. E. P. (1) zainteresowana była uzyskaniem pożyczki w kwocie 1.800 zł, na co M. P. (1) oświadczył, iż z tej kwoty 500 zł dostanie E. P. (1), a resztę zabierze on sam za załatwienie tej pożyczki. E. P. (1) wyraziła na to zgodę, po czym dała M. P. (1) swój dowód osobisty, z którego oskarżony spisał wszystkie dane osobowe dotyczące E. P. (1). Po około 2 godzinach od przedmiotowej rozmowy, M. P. (1) wrócił z gotowym zaświadczeniem o zatrudnieniu i zarobkach, z którego wynikało, że E. P. (1) jest zatrudniona w sklepie A (...), (...) z/s przy ul. (...) we W.. Zaświadczenie wskazywało także, iż z tytułu podjętej pracy zarobkowej E. P. (1) uzyskuje wynagrodzenie w kwocie 2.200 zł brutto. Fałszywe zaświadczenie zawierało także podpis D. K..

M. P. (1) poinformował również E. P. (1), że tego samego dnia (26 stycznia 2004 r.) ok. godziny 16.00, w jej mieszkaniu pojawią się pracownicy firmy (...) S. A. w celu spisania umowy i udzielenia pożyczki, przy czym E. P. (1) ma spłacić całość udzielonej pożyczki - tj. kwotę 1.800 zł, w tym również 1.300 zł, które za załatwienie sprawy zażądał M. P. (1).

W celu podpisania umowy pożyczki, do mieszkania E. P. (1) przyszli dwaj pracownicy firmy (...) S. A.- E. K. (1) oraz M. V.. E. K. (1) jak się okazało w trakcie przedmiotowego spotkania, była dawną koleżanką ze szkoły E. P. (1). Po okazaniu dowodu osobistego i zaświadczenia o zatrudnieniu i zarobkach, M. V. nabrał jednak podejrzeń, iż przedłożone zaświadczenie jest fałszywe. Udał się więc do sklepu A (...), (...)” z/s przy ul. (...) we W., celem weryfikacji prawdziwości przedmiotowego zaświadczenia, przy czym po rozmowie z właścicielem sklepu (...), uzyskał informację, iż zarówno E. P. (1) jak i D. K. nigdy nie były pracownicami jego sklepu. Pieczętki znajdujące się na zaświadczeniu, nie były również pieczętkami, którymi posługiwano się w przedmiotowym sklepie w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, pomimo tego, że faktycznie zawarte na nich dane - w tym numer NIP, były zgodne ze stanem faktycznym.

W następstwie uzyskanych informacji M. V. złożył na posterunku Policji zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa przez E. P. (1), polegającego na próbie wyłudzenia środków finansowych z firmy (...) S. A. Na skutek dokonanego zgłoszenia zatrzymano E. P. (1) oraz E. K. (1).

/ Dowód:

zeznania świadków:

M. V. - k. 3-4, 56, 187, 580, 703-704;

E. P. (1) – k. 32-33, 369-371;

E. K. (1) – k. 25, 27-28, 68-69, 123-124;

P. I. – k. 38-40, 581, 745.

zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach wystawione na nazwisko E.

D. P. – k. 5;

protokół zatrzymania E. P. (1) – k. 7;

protokół zatrzymania E. K. (1) – k. 8. /

Podczas przeszukania przeprowadzonego w dniu 13.02.2004 r. w mieszkaniu B. S. przy ul. (...) we W., ujawniono pieczętki o treści: „Prezes Zarządu M. P. (1)”, (...) Spółka z o. o. (...)-(...) Z., ul. (...), NIP (...). (...)” oraz (...) Spółka z o.o. (...)-(...) Z., ul. (...), tel/fax (...), NIP (...). (...)”, które uprzednio znajdowały się na zaświadczeniach o zatrudnieniu i zarobkach, wystawionych na dane K. M. (1) oraz J. P. (1). Pieczętki te były własnością M. P. (1). Podczas przeszukania ujawniono również kartę spłat pożyczki (...) dla K. M. (1), oraz zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach wystawione przez „A&P (...) , (...) , Art. Spożywcze” na nazwisko A. H.. Pismo ręczne w poszczególnych pozycjach zaświadczenia oraz czytelny podpis (...) zostały przy tym nakreślone przez B. S.. Ujawniono ponadto blok druków „umowa o pracę”, kartę wpłat pożyczki gotówkowej na nazwisko F. Ł., umowę przelewu wierzytelności pomiędzy (...) Sp. z o. o. a (...), zaświadczenie o zbyciu wierzytelności, blok druków zaświadczeń, teczkę druków dokumentacji rejestracji (...) sp. z o. o., oraz nakaz zapłaty i pozew o wydanie nakazu zapłaty w kopercie z danymi (...).

/ Dowód:

Zeznania świadka B. S. – k. 42-43, 126-127, 373-374, 580-581, 704-

705;

częściowe wyjaśnienia oskarżonego M. P. (1) – k. 152-153, 400-401,

562, 676-677;

opinia nr (...) Laboratorium Kryminalistycznego Sekcji

(...) Dokumentów – k. 286-325;

protokół przeszukania mieszkania – k. 11-15. /

Oskarżony M. P. (1) urodzony (...), jest kawalerem posiadającym trójkę dzieci. Posiada wykształcenie zawodowe. Oskarżony nie był leczony psychiatrycznie, neurologicznie ani odwykowo. Utrzymuje się z prac dorywczych.

Oskarżony M. P. (1) był w przeszłości wielokrotnie karany sędziwnie za przestępstwa, w tym za czyny przeciwko mieniu z art. 208 dkk, 203 § 1 dkk, a także z art. 286 § 1 kk i inne.

Zarzucanego mu przestępstwa oskarżony dopuścił się także w warunkach powrotu do przestępstwa z art. 64 § 1 kk, ponieważ był uprzednio skazany - wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia - Fabrycznej z dnia 11 października 1996 roku, o sygn. akt II K 223/96, na karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art. 215 § 1 d.k.k. w zw. z art. 60 § 1 d.k.k. popełniony w dniu 31 lipca 1995 roku;

- wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia - Śródmieścia z dnia 7 lutego 1997 roku o sygn. akt II K 1576/95 za przestępstwo z art. 208 d.k.k. w zw. z art. 60 § 2 d.k.k. popełnione w dniu 10 maja 1995 roku na karę 2 lat pozbawienia wolności;

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Opolu z dnia 27 marca 1998 roku o sygn. akt II K 1637/97 za czyn z art. 208 d.k.k. w zw. z art. 60 § 2 k.k. popełnione w nocy 19/20.09.1995 roku na karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności, **objętymi następnie wyrokiem łącznym** Sądu Rejonowego w Opolu w II Wydziale Karnym z dnia 25 maja 1999 roku, o sygn. II K 642/98, orzekającym karę łączną 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od 2 grudnia 1996 roku do 9 lutego 2001 roku;

/ Dowód:

dane osobopoznawcze zebrane w trybie art. 213 § 1 k.k. – 103, 334-335;

wyroki sądowe – k. 101, 198, 497-508, 511-513;

karta karna – k. 402-404.

policyjny wywiad środowiskowy – k. 103. /

Oskarżony M. P. (1) podczas przesłuchania przeprowadzonego w toku postępowania przygotowawczego w dniu 7 września 2004 roku, nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Skorzystał z przysługującego mu uprawnienia do odmowy złożenia wyjaśnień. Podczas przesłuchania przeprowadzonego w dniu 22 marca 2011 roku, oskarżony ponownie nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Skorzystał również z przysługującego mu prawa do odmowy składania wyjaśnień.

W toku postępowania jurysdykcyjnego, podczas rozprawy głównej przeprowadzonej w dniu 5 września 2011 roku, oskarżony M. P. (1) w części przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Podkreślił przy tym, iż przyznaje się do wypisywania zaświadczeń, które otrzymywał od kolegi o imieniu K. już z gotowymi pieczętkami „(...)”. Oskarżony podał także, iż „takich zaświadczeń wypisywał masę, bo go o to proszono” (k. 562). Wskazał także, iż pieczętki (...)to były jego „osobiste pieczętki” (k. 562), związane z prowadzoną przez niego działalnością gospodarczą w Z.w 2003 roku.

Oskarżony wskazał, iż pieczętki te zostały skradzione 2 października 2003 roku, razem z jego dowodem osobistym, książeczką wojskową oraz dokumentacją firmy (...). O fakcie kradzieży oskarżony poinformował komendę Policji w P..

Podczas rozprawy głównej przeprowadzonej w dniu 26 października 2012 roku, oskarżony M. P. (1) częściowo przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Wskazał, iż przyznaje się do wypełniania zaświadczeń w zakresie dotyczącym M. P. (2), K. M. (1) oraz J. W.. Oskarżony stanowczo zaprzeczył jednak aby wypełnił zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach J. P. (2) wskazując, iż pieczętki i dokumenty firmy były w jego mieszkaniu i jego brat miał do nich dostęp. Oskarżony wskazał również, iż pożyczka zaciągnięta przez M. P. (2) została spłacona w całości, zaś pożyczka zaciągnięta na dane K. M. (1) została spłacona w części, natomiast nie posiada informacji o spłacie zobowiązań przez J. W.. Oskarżony wyjaśnił, iż zgodnie z jego wiedzą zarówno M. P. (2) jak K. M. (1) i J. W. zamierzali spłacać te pożyczki. M. P. (1) wskazał także, iż „nie wie dlaczego ewentualnie im się to nie udało” (k. 677).

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w przedmiotowej sprawie, Sąd uznał, iż zarówno sprawstwo jak i wina oskarżonego w zakresie zarzucanego mu przestępstwa z art. 286 § 1 kk i art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i art. 271 § 3 kk i art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk i w zw. z art. 64 § 1 kk, nie budzą żadnych wątpliwości.

Zasadnicze ustalenia, istotne dla rozstrzygnięcia kwestii sprawstwa i winy oskarżonego, Sąd dokonał w oparciu o zeznania świadków: K. D., E. P. (1), B. S., J. W., K. M. (1), P. I., M. V., częściowo w oparciu o zeznania świadka E. K. (1), jak również częściowo w oparciu o wyjaśnienia samego oskarżonego. Sąd posłużył się również pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie, w postaci zabezpieczonych dokumentów, w tym w szczególności zaświadczeń o zatrudnieniu i zarobkach oraz umów o pożyczki gotówkowe, jak również przedłożonymi do akt sprawy opiniami biegłych z zakresu badania dokumentów i pisma ręcznego.

Odnosząc się do treści wyjaśnień oskarżonego, Sąd przyznał im walor wiarygodności jedynie w zakresie w jakim oskarżony przyznał się on do popełnienia zarzucanego mu czynu: to jest do sfalszowania zaświadczeń o zatrudnieniu i zarobkach na nazwiska K. M. (1), M. P. (2) oraz J. W.. Przede wszystkim Sąd miał w tym zakresie na względzie, iż w świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego, w szczególności w postaci dołączonych do akt sprawy opinii biegłych z zakresu klasycznego badania dokumentów i pisma, omawiane wyjaśnienia oskarżonego znajdują pełne potwierdzenie w treści tych opinii.

Sąd odmówił natomiast wiary wyjaśnieniom oskarżonego w tym zakresie, w jakim wskazał on, że nie wystawiał zaświadczenia o zatrudnieniu i zarobkach na nazwisko J. P. (1), twierdząc w szczególności, iż pieczętki były w jego mieszkaniu i brat „sam mógł je sobie wziąć”. Twierdzenia te nie znajdują bowiem potwierdzenia w pozostałym materiale dowodowym zgromadzonym w sprawie. W szczególności z przedłożonej do akt sprawy opinii z Laboratorium Kryminalistycznego Sekcji (...) Dokumentów, jasno wynika, iż zaświadczenie to zostało sporządzone przez M. P. (1).

Sąd odmówił także przyznania waloru wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonego w zakresie w jakim twierdził on, że „załatwiał” jedynie zaświadczenia dla K. M. (1) i J. W., natomiast oni sami zaciągnęli pożyczkę w firmie (...) S. A. Twierdzeniom oskarżonego w tym zakresie przeczą bowiem zeznania świadków J. W. i K. M. (1), którzy konsekwentnie wskazywali, iż nie brali żadnej pożyczki gotówkowej z w/w firmy. Również z opinii Laboratorium Kryminalistycznego Sekcji (...) Dokumentów wynika, iż podpis na umowie zawartej w dniu 17.12.2003 roku nie został nakreślony przez J. W.. Podobnie przedłożona przez biegłego z zakresu klasycznych badań dokumentów opinia wskazuje, iż czytelny podpis (...) na umowie nr (...) nie został nakreślony przez K. M. (1). Za nieprawdziwością twierdzeń oskarżonego, jakoby K. M. (1) sam zaciągnął pożyczkę gotówkową w firmie (...) S. A., dodatkowo przemawia również ujawnienie podczas przeszukania mieszkania B. S., w dokumentacji należącej do oskarżonego, książeczki spłat pożyczki gotówkowej wystawionej bezpośrednio na nazwisko K. M. (2). Tym samym Sąd uznał, iż składane w

tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego, nie były zgodne z faktycznym stanem rzeczy oraz miały wyłącznie na celu polepszenie sytuacji procesowej oskarżonego w przedmiotowej sprawie.

Sąd ustalając stan faktyczny oparł się między innymi na zeznaniach świadka E. P. (1). Świadek wskazała, iż w styczniu 2004 roku na ulicy przypadkowo spotkała M. P. (1), który zagadnął ją czy nie chciałaby wziąć pożyczki z (...). Ze względu na trudną sytuację finansową, świadek zainteresowała się propozycją, jednak wskazała, że nie ma żadnego źródła dochodu i nie otrzyma zaświadczenia o zarobkach. Świadek wskazała, iż M. P. (1) oświadczył iż „załatwi” stosowne zaświadczenie. Świadek zeznała również, iż M. P. (1) zapytał się jaka kwota by ją interesowała. Gdy odparła, iż 1.800 zł, to oskarżony wskazał, że 1.300 zł zabiera on za „załatwienie sprawy”, natomiast kwotę 500 zł pozostawia świadkowi do dyspozycji. Świadek wskazała także, że „ponieważ był mi potrzebny każdy grosz, zgodziłam się na to” (k. 32). M. P. (1) poprosił wówczas o dowód osobisty świadka z którego spisał dane, a po dwóch godzinach przyniósł zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach, z którego wynikało, iż świadek jest pracownicą sklepu A (...), Wędliny, Artykuły Spożywcze” z/s przy ul. (...) we W.. Świadek zeznała, iż po otrzymaniu zaświadczenia, oczekiwała w swoim mieszkaniu na pracownika firmy (...) S. A. Na miejsce przybyli kobieta i mężczyzna. E. P. (1) w kobiecie rozpoznała dawną koleżankę ze szkoły, jednak wyraźnie zaznaczyła, iż nie utrzymywała z nią wcześniej kontaktu. Świadek przekazała mężczyźnie dowód osobisty i otrzymane od M. P. (1) zaświadczenie, po czym mężczyzna powiedział, „iż muszą wyjść i zatelefonować i uzyskać akceptację udzielenia pożyczki od szefa” (k. 32 v) Świadek wskazała, iż zarówno mężczyzna jak i kobieta opuścili następnie jej mieszkanie, zabierając zaświadczenie o zatrudnieniu ze sobą, po czym następnie świadek została zatrzymana przez Policję.

Sąd w całości przyznał walor wiarygodności zeznaniom świadka E. P. (2) uznając, iż zeznania te były jasne, logiczne oraz konsekwentne. Świadek E. P. (1) wskazała w szczególności, iż podjęta próba uzyskania pożyczki z firmy (...) S. A. spowodowana była jej ciężką sytuacją finansową w jakiej wówczas się znajdowała. Świadek szczerze wskazała wszystkie okoliczności sprawy. Podkreśliła, iż to M. P. (1) pierwszy zaproponował jej pomoc w uzyskaniu pożyczki, jak również wycenił swoje „wynagrodzenie” za pomoc w załatwieniu sprawy.

Dodatkowo zeznania świadka E. P. (1) korespondują z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie, przede wszystkim z zeznaniami świadka M. V. i częściowo z zeznaniami E. K. (1).

Świadek M. V. zeznał, iż na prośbę pracownicy (...) S. A. E. K. (1) udał się z nią na ul. (...) we W., w celu udzielenia pożyczki pieniężnej w kwocie 1.800 zł. Po przybyciu na miejsce i po sprawdzeniu przedłożonych dokumentów i zaświadczeń, świadek uznał, iż zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach wystawione na nazwisko E. P. (1) jest fałszywe. Celem potwierdzenia swoich przypuszczeń, świadek udał się do sklepu A (...), Wędliny, Art. Spożywcze”, gdzie od właściciela uzyskał informację, iż E. P. (1) nie jest i nie była pracownicą w tym sklepie. Świadek zeznał, iż właściciel sklepu nie znał również D. K. - osoby, która rzekomo wystawiła owo zaświadczenie. Świadek zeznał również, iż pracownica firmy (...) S. A. E. K. (1), nie tylko nie wskazała, iż ma jakies wątpliwości co do rzetelności zaświadczenia E. P. (1), ale również „ręczyła za nią, podając, iż jest to jej koleżanka ze szkoły” (k. 66 v).

Zeznania świadka M. V. były przydatne przy ustalaniu stanu faktycznego w przedmiotowej sprawie. Świadek ten bowiem zauważył, iż przedłożone przez E. P. (1) zaświadczenie nie odpowiada prawdzie. Dodatkowo podjął działania w zakresie weryfikacji prawdziwości tego zaświadczenia. Zdaniem Sądu, zeznania świadka były przy tym logiczne, konsekwentne i odpowiadające prawdzie.

Zeznania świadka M. V. potwierdził w swoich zeznaniach również świadek P. I. - właściciel sklepu A (...), Wędliny, Art. Spożywcze” z/s przy ul. (...) we W.. Świadek zeznał, iż nigdy nie zatrudniał osób o personaliach: D. K., A. H. czy E. P. (1). Świadek wskazał również, iż nie zna w ogóle osób o takich imionach i nazwiskach. Wskazał, iż nigdy nie wystawiał zaświadczeń na wymienione nazwiska. Świadek zeznał również, iż nie zna M. P. (1) ani B. S.. P. I. wskazał, iż nigdy nie utracił pieczętek firmy i posługuje się nimi przez cały czas. Podał, iż pieczętka, która figuruje na sfałszowanych zaświadczeniach nie jest pieczętką jego firmy, i on nigdy takiej pieczętki nie używał. Natomiast zgadzają się dane umieszczone na omawianej pieczętce, łącznie z numerem NIP. Jednak świadek zaznaczył, iż uzyskanie dostępu do tego typu danych jest bardzo proste, bowiem nr NIP figuruje chociażby na każdym rachunku z kasy fiskalnej sklepu.

Sąd przyznał walor wiarygodności zeznaniom świadka P. I., uznając że zeznania te były jasne, logiczne oraz pozostawały w zgodzie z całokształtem materiału dowodowego zgromadzonego w przedmiotowej sprawie. Świadek szczerze zeznał, iż nie znał żadnej z osób, na rzecz których zostały wystawione zaświadczenia o rzekomym zatrudnieniu w jego sklepie. Nie znał również oskarżonego i jego ówczesnej konkubiny - B. S..

Przy ustalaniu stanu faktycznego Sąd oparł się również na zeznaniach świadka K. D.. Świadek ten zeznał, iż w 2003 roku z powodu niespłacania zadłużenia, w zajmowanym przez świadka mieszkaniu odcięto dopływ gazu. Jako, że ani świadek, ani jego konkubina E. P. (3) nie pracowali, nie mieli również możliwości uzyskania pożyczki. Świadek zeznał, iż w trakcie rozmowy (k. 207 v) okazało się, że M. P. (1) może pomóc im w uzyskaniu takiej pożyczki, gdyż zna pracownicę firmy (...) S. A. Oskarżony wskazał jednak, że najlepiej byłoby gdyby pożyczkę zaciągnęła córka jego konkubiny - M. P. (2). Świadek zeznał, iż zwrócił się wobec tego do M. P. (2) z prośbą o uczestniczenie w zawieraniu umowy pożyczki, na co ona wyraziła zgodę. Świadek podał, iż nie był obecny przy podpisywaniu umowy. Zaznaczył jednak, iż po powrocie do mieszkania M. P. (2) przekazała mu pieniądze w kwocie 1.000 zł. Zgodnie z zeznaniami świadka ani M. P. (2) ani M. P. (1) nie osiągnęli z tytułu tej pożyczki osobiście żadnych korzyści majątkowych. Świadek zeznał, iż całość pożyczki została spłacona w 2008 roku.

Sąd przyznał walor wiarygodności zeznaniom świadka K. D.. Zeznania te korespondowały bowiem z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie, a w szczególności z wyjaśnieniami samego oskarżonego.

Przy ustalaniu stanu faktycznego pomocne okazały się być również zeznania świadka J. W.. Świadek ten wskazał, iż w 2003 roku, z powodu częstego nadużywania alkoholu, zdarzało mu się gubić dowód osobisty i inne dokumenty. Podał, iż „nie pamięta kiedy ostatni raz mi je skradziono, ale znalazłem je w skrzynce pocztowej” (k. 47 v). Świadek wyraźnie podkreślił, iż nigdy nie podpisywał umowy o pożyczkę z firmą (...) S. A. Wskazał natomiast, iż w jego mieszkaniu pojawiła się następnie przedstawicielka firmy (...) S. A, która domagała się do niego spłaty pożyczki. Świadek zeznał, iż powiedział kobiecie, iż nigdy żadnej pożyczki nie zaciągał, a jeżeli taka pożyczka została wzięta, to ktoś posłużył się jego dokumentami. Świadek podał również, iż o fakcie zagubienia bądź kradzieży dokumentów nigdy nie zawiadamiał Policji ani Urzędu Miejskiego. Świadek zeznał, iż w okazanej mu umowie pożyczki nr (...) są faktycznie zawarte jego dane personalne, jednak podpis złożony w rubryce „Podpis pożyczkobiorcy” z całą pewnością nie został nakreślony przez niego. Świadek wskazał, iż jego podpis jest całkowicie odmienny od znajdującego się na okazanym dokumencie.

Sąd uznał zeznania świadka J. W. za jasne, logiczne, konsekwentne oraz znajdujące potwierdzenie w całości zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego. Dodatkowo podkreślić należy, iż opinia sporządzona w sprawie przez biegłego z zakresu klasycznych badań dokumentów wskazuje, iż podpis widniejący na przedmiotowej umowie faktycznie nie został nakreślony przez świadka J. W..

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się również na zeznaniach K. M. (1), który także wskazał, iż nie brał żadnej pożyczki w firmie (...) S. A. Świadek zeznał również, iż ostatni raz swój dowód osobisty „widział” w październiku 2003 roku i „nie wie gdzie on się podział, może ktoś go ukradł, a może się zgubił” (k. 59 v). Zeznał, iż o fakcie utraty dowodu osobistego nie zawiadamiał Policji. Świadek wskazał również, iż zna M. P. (1). Jest to jego sąsiad. Czasem spotykali się przy tym w celu wspólnego spożycia alkoholu. Zaznaczył jednak, iż nigdy nie prosił M. P. (1) o załatwienie pożyczki w firmie (...) S. A., jak również nie udostępniał mu swojego dowodu osobistego. Świadek zeznał, iż istnieje możliwość, że M. P. (1) zabrał z jego mieszkania bez jego wiedzy dowód osobisty. Świadek podał również, iż nie zgłaszał się do niego nikt z firmy (...) S. A. celem uzyskania spłat rat zaciągniętej pożyczki.

Sąd natomiast w bardzo ograniczonym zakresie przyznał walor wiarygodności zeznaniom świadka E. K. (1). Przede wszystkim Sąd miał na względzie, iż świadek ta podczas składania zeznań wielokrotnie je zmieniała i uzupełniała, w zależności od kierunku pytań zadawanych świadkowi przez przesłuchujących. Początkowo świadek E. K. (1) zeznała, iż od września 2003 roku była zatrudniona w firmie (...) S. A. Jej praca polegała na poszukiwaniu nowych klientów i udzielaniu im pożyczki. Z tytułu zatrudnienia świadek uzyskiwała wynagrodzenie w wysokości 5 % zebranej w ciągu tygodnia od dłużników kwoty. Wskazała także, iż B. S. znała kilka lat, jednak nie utrzymywała z nią kontaktów towarzyskich. Do częstszych spotkań z tą osobą dochodziło jedynie podczas odbierania rat kredytu u babci B. C. S..

Świadek zeznała, iż podczas jednego z takich spotkań B. S. zapytała czy jej konkubent - M. P. (1) mógłby uzyskać za jej pośrednictwem pożyczkę w firmie (...) S. A. Po sprawdzeniu w rejestrze dłużników firmy, okazało się jednak, że M. P. (1) już wcześniej zaciągnął pożyczkę i jej nie spłacił. Świadek zeznała, iż o tym fakcie poinformowała B. S.. Po kilku dniach od rozmowy uzyskała telefon od M. P. (1), który powiedział jej, że ma chętną osobę do wzięcia pożyczki w firmie (...) S. A. - K. M. (1). Świadek podała, iż po sprawdzeniu, iż K. M. (1) nie figuruje w rejestrze dłużników, oddzwoniła do M. P. (1) i umówiła się na podpisanie umowy z K. M. (1) w mieszkaniu oskarżonego, gdyż jak wskazał M. P. (1), w mieszkaniu K. M. (1) nie było prądu. Świadek zeznała, iż odstąpiła od obowiązku podpisania umowy w mieszkaniu klienta, gdyż „zaufała M. P. (1)” (k. 27 v). E. K. (1) wskazała, iż przy podpisywaniu umowy K. M. (1) legitymował się zaświadczeniem „z jakiejś firmy ze Z.” (k. 27 v). Świadek zeznała, iż po podpisaniu umowy zostały spłacone jedynie dwie raty tygodniowe pożyczki, a następnie zaprzestano dokonywania płatności. Wskazała, iż osobiście niejednokrotnie udawała się do miejsca zamieszkania K. M. (1), jednak okazało się, że nikt tam nie przebywa. Świadek podała, iż kilka dni po podpisaniu umowy z K. M. (3), za pośrednictwem oskarżonego, podpisała również umowę z J. W.. Do podpisania umowy również doszło w mieszkaniu oskarżonego, gdyż jak wskazał M. P. (1) „J. W. mieszka z obłożnie chorą matką i w mieszkaniu panuje straszny smród” (k. 27 v). Świadek podała, iż J. W. również legitymował się zaświadczeniem o zatrudnieniu wystawionym przez firmę ze Z.. Wskazała, iż osobiście telefonowała na numer podany na zaświadczeniu, celem potwierdzenia czy dana osoba jest tam zatrudniona. Po uzyskaniu pozytywnej odpowiedzi, doszło do podpisania umowy pożyczki na kwotę 1.600 zł. Świadek zeznała, iż J. W. nie spłacił ani jednej raty pożyczki, a ona wielokrotnie udawała się do jego mieszkania, gdzie uzyskiwała informacje, że J. W. nie spłaca pożyczki gdyż „nie ma pieniędzy” (k. 27 v). E. K. (1) podała, iż umowę o pożyczkę podpisała również z bratem oskarżonego - J. P. (2), który również legitymował się zaświadczeniem o zatrudnieniu z firmy ze Z.. Świadek zeznała, iż drogą telefoniczną uzyskała potwierdzenie o zatrudnieniu J. P. (1). Wskazała, iż zdziwił ją fakt, iż trzecia osoba, której udziela pożyczkę, legitymuje się zaświadczeniem z firmy ze Z., dlatego też poinformowała o tym fakcie swojego kierownika M. V.. Świadek podkreśliła, iż w przypadku J. P. (1) również nie było spłat jakiegokolwiek raty kredytu. E. K. (1) wskazała, iż kolejną osobą z którą podpisała umowę był F. Ł. i w tym przypadku do podpisania umowy doszło w mieszkaniu pożyczkobiorcy. Świadek zeznała, iż udzieliła F. Ł. pożyczkę w kwocie 1.000 zł, z czego spłacone zostały dwie raty. Świadek podała, iż ostatnim klientem poleconym przez M. P. (1) była E. P. (1). Do jej mieszkania udała się razem z kierownikiem M. V.. Zeznała, iż zdziwiła się, kiedy E. P. (1) przedstawiła zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach, bowiem знаła ją z widzenia i wiedziała, że nigdzie nie pracowała. Świadek podała także, iż skinęła wówczas kierownikowi głową, aby ten nie podpisywał umowy. Oboje udali się następnie do sklepu, który wystawił zaświadczenie, celem zweryfikowania prawdziwości zawartych tam danych. Gdy okazało się, iż zaświadczenie o zatrudnieniu zostało sfałszowane, świadek podała, iż M. V. udał się na Policję.

Podczas składania kolejnych zeznań świadek odmiennie przedstawiła zapamiętane przez nią fakty. W szczególności jak zeznała „przypomniała sobie”, iż przy podpisywaniu pożyczki nigdy nie widziała K. M. (1), J. W. i J. P. (1). Wskazała, iż faktycznie wówczas przebywała w mieszkaniu B. S., wypisywała umowy i podpisywała je swoim nazwiskiem jako przedstawiciel (...) S. A. Podała, iż oskarżony M. P. (1) za każdym razem wskazywał konkretne przyczyny dla których nie może dojść do podpisania umowy bezpośrednio w obecności pożyczkobiorców i w ich lokalach mieszkalnych. Podała również, iż za każdym razem, jeszcze przed wejściem do mieszkania B. S., M. P. (1) przedstawiał jej osobę z którą zawierała umowę pożyczki wskazując, iż nie może ona wejść na górę ze względu na sprzeciw babci B. S.. Świadek wskazała, iż M. P. (1) zabierał następnie te umowy, a następnie wracał już z podpisanymi. Tym samym E. K. (1) wskazała, iż osobiście nigdy nie była przy podpisywaniu przedmiotowych umów. Zeznała również, że M. P. (1) był w posiadaniu wszelkiej niezbędnej dokumentacji, tj. dowodów osobistych wskazanych osób oraz zaświadczeń o ich zatrudnieniu i zarobkach. Świadek zeznała również, iż pieniądze pożyczone na podstawie tych trzech umów przekazała bezpośrednio do rąk M. P. (1). Wskazała, iż przebywając w mieszkaniu M. P. (1), widziała pieczęć firmy ze Z., którymi były podbite wystawione zaświadczenia. Podała, iż zapytała wówczas oskarżonego o pochodzenie tych pieczęci, na co oskarżony wskazał, iż „pieczęćki te należą do jego firmy, a mężczyźni, którym udziela ona pożyczki są jego pracownikami” (k. 68 v).

Podczas składania kolejnych zeznań świadek wskazała, iż osobiście nie uczestniczyła przy podpisywaniu przedmiotowych umów pożyczek, z wyjątkiem podpisania umowy z J. W., gdyż w tym przypadku była świadkiem

osobistego podpisania umowy przez J. W.. Z kolei nie widziała jak umowy podpisywali: K. M. (1), J. P. (1) i F. Ł.. Świadek wskazała, iż umowa z J. W. została podpisana na klatce schodowej przy mieszkaniu B. S., w którym zamieszkiwał również M. P. (1). Świadek wyraźnie podkreśliła, iż jest pewna, że umowę podpisywał J. W., gdyż w wyniku niespłacania rat, pojawiła się w jego mieszkaniu. Podała, iż J. W. miał jeszcze do niej pretensje, że porusza temat pożyczki przy jego matce. Świadek zeznała również, iż umowa o pożyczkę z F. Ł. była podpisywana w jego mieszkaniu przy ul. (...). Wskazała jednak, iż F. Ł. przy podpisywaniu umowy powiedział do M. P. (1), iż nie ma okularów i czy ten nie mógłby się za niego podpisać. Świadek zeznała iż „powiedziałam, że to jest jego sprawa” (k. 123 v) i widziała, jak podpis na umowie, w imieniu F. Ł., złożył M. P. (1). Świadek podała, iż z pożyczki udzielonej F. Ł. zostały wpłacone tylko dwie raty. W wyniku braku spłaty rat świadek zeznała, iż wielokrotnie udawała się do mieszkania F. Ł., ale nikogo nie udało się jej zastać. Następnie świadek zeznała, iż spotkała swojego znajomego W. W., który udzielił jej informacji odnośnie „przekrętów” dokonywanych przez M. P. (1). Świadek podała, iż od W. W. dowiedziała się, że M. P. (1) posiadał klucze do mieszkania F. Ł. i tam umówił się z nią na spotkanie oraz przedstawił „podstawioną” osobę. Zeznała również, iż na dowód prawdziwości swoich twierdzeń, W. W. pokazał jej na ulicy (...) i świadek stwierdziła, iż rzeczywiście podpisywała umowę z inną osobą.

Dokonując analizy zeznań świadka E. K. (1), Sąd uznał, iż zasługują one na przyznanie waloru wiarygodności jedynie w ograniczonym zakresie. Sąd miał na względzie przede wszystkim ich niekonsekwencję, nielogiczność oraz brak potwierdzenia z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie. Przede wszystkim Sąd nie dał wiary twierdzeniom świadka jakoby była ona obecna osobiście przy podpisywaniu umowy przez J. W.. Przeczą temu nie tylko zeznania samego J. W. ale również opinia biegłego z zakresu klasycznych badań dokumentów, który wyraźnie stwierdził, iż podpis na umowie nie został nakreślony przez J. W..

Również nieprawdopodobne wydają się być zeznania świadka w zakresie, w którym twierdziła ona, iż podpisywała umowy pożyczek bez obecności pozostałych pożyczkobiorców, będąc przekonaną, iż faktycznie składają oni swoje oryginalne podpisy pod przedmiotowymi umowami, ponieważ w tym zakresie zaufała oskarżonemu który zapewniał ją o tym fakcie. Również, zdaniem Sądu, nieprawdziwe są twierdzenia świadka, jakoby zaniepokoiło ją wydawanie kilku zaświadczeń o zatrudnieniu i zarobkach przez jedną firmę ze Z., o którym to fakcie rzekomo miała poinformować przełożonego - M. V.. Przede wszystkim przeczą temu zeznania świadka M. V., który wyraźnie stwierdził, iż brak było jakiegokolwiek sygnału ze strony E. K. (1) o nieprawidłowościach przy zawieranych przez nią umowach pożyczek. Zauważyć również należy, że E. K. (2) jak wynika z zeznań M. V. sama „ręczyła” za potencjalną klientkę - E. P. (1) wskazując, iż jest to jej dawna koleżanka ze szkoły. Zdaniem Sądu zeznania składane przez świadka E. K. (1) miały więc na celu przedstawienie jej osoby w pozytywnym świetle oraz wykazanie, iż nie miała ona nic wspólnego z przestępczą działalnością oskarżonego, lecz stała się w tym zakresie jedynie ofiarą swojego zaufania do M. P. (1). Sąd uznał w szczególności, iż świadek dokonywała częstej korekty swoich zeznań z faktycznej obawy przed ewentualnymi konsekwencjami wynikającymi z jej osobistego zaangażowania w proceder związany z zawieraniem fikcyjnych umów pożyczek gotówkowych w przedmiotowej sprawie. Mając powyższe na uwadze, a w szczególności niekonsekwencję, nieszczerłość oraz brak rzetelności w zeznaniach wskazanego świadka, Sąd w ograniczonym zakresie wykorzystał te zeznania przy ustalaniu stanu faktycznego. Sąd przyznał natomiast tym zeznaniom walor wiarygodności w takim zakresie, w jakim znalazły one jednoznaczne potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym zgromadzonym w sprawie.

Sąd dał natomiast wiarę zeznaniom świadka J. K., kierownika działu windykacji firmy (...) S. A. Świadek zeznał, iż podczas przeprowadzonej kontroli ujawniono, iż E. K. (1) sporządziła trzy fikcyjne umowy pożyczki: z J. W., A. W. oraz z F. Ł., w sumie na kwotę w wysokości 3.100 zł. Świadek podał, iż wymienione osoby złożyły następnie stosowne oświadczenia, w których wskazały, iż nigdy nie zawierały przedmiotowych umów z E. K. (1).

Przy ustalaniu stanu faktycznego Sąd w niewielkim zakresie wykorzystał natomiast zeznania świadka B. S.. Świadek zeznała, iż znała wcześniej E. K. (1), gdyż ta pracowała jako ekspedientka w sklepie, znajdującym się na ulicy przy której zamieszkiwała. Świadek wskazała, iż ich znajomość odnowiła się w momencie kiedy E. K. (1), już jako pracownica (...)u, przybyła do jej babci - C. S., celem uzyskania spłaty raty pożyczki. Podała, iż podczas jednej z wizyt M. P. (1) zapytał się E. K. (1), o możliwość uzyskania pożyczki w firmie (...). Świadek wskazała, iż przy następnym spotkaniu

E. K. (1) oświadczyła, iż M. P. (1) nie może uzyskać pożyczki w firmie, w której jest zatrudniona, gdyż w wewnętrznym rejestrze figuruje jako dłużnik. Świadek zeznała również, iż nie posiada żadnych informacji o transakcjach zawieranych przez E. K. (1) z klientami, którzy byli jej poleceni przez M. P. (1). Wskazała jednak, iż faktycznie E. K. (1) zapytała się kiedyś M. P. (1), czy nie ma jakichś klientów do polecenia, gdyż potrzebuje gotówki, a od każdego nowego klienta pobiera prowizję.

Sąd przyznał walor wiarygodności zeznaniom świadka B. S., w zakresie w jakim wskazała ona na początek znajomości E. K. (1) z M. P. (1). Zeznania te znajdują odzwierciedlenie w pozostałym materiale dowodowym zgromadzonym w sprawie, w szczególności w postaci zeznań świadka E. K. (1). Zeznania obu świadków są w tym zakresie spójne i korespondują ze sobą. W pozostałym zakresie zeznania świadka B. S. nie miały w przedmiotowej sprawie większego znaczenia.

Z uwagi na skorzystanie z prawa do odmowy składania zeznań przez J. P. (1) i M. P. (2) (k. 703) – będących osobami bliskimi dla oskarżonego, Sąd nie mógł przesłuchać tych osób w charakterze świadków, a także skorzystać z wcześniej złożonych przez te osoby zeznań.

Dla ustalenia stanu faktycznego nieprzydatne okazały się natomiast zeznania świadka W. W., który zeznał, iż zna E. K. (1), jednak nie utrzymuje z nią żadnych kontaktów towarzyskich. Podał, iż jego żona - I. W., za pośrednictwem E. K. (1), zaciągnęła pożyczkę w firmie (...) S. A. Świadek wskazał, iż pożyczka ta jest przez nich spłacana. Podał również, iż z widzenia zna M. P. (1), jednak nie utrzymuje z nim żadnego kontaktu. Świadek wyraźnie podkreślił, iż nigdy nie przekazywał żadnych informacji E. K. (1), dotyczących „przekreśtu” dokonanego przez M. P. (1). Świadek zeznał, iż nie wie dlaczego E. K. (1) podała, iż posiada on jakiegokolwiek informacje na ten temat.

Sąd przy ustalaniu stanu faktycznego oparł się również na dokumentach znajdujących się w aktach sprawy, w tym, w postaci zaświadczeń o zatrudnieniu i zarobkach wystawionych na nazwiska E. P. (1), J. P. (1), J. W., K. M. (1), M. P. (2), umów o pożyczkę gotówkową na nazwiska J. P. (1), J. W., M. P. (2), K. M. (1), karty spłat pożyczki na nazwisko K. M. (1) oraz protokołu przeszukania mieszkania B. S..

Ustaień dotyczących sytuacji osobistej, rodzinnej i majątkowej oskarżonego, Sąd dokonał w oparciu o policyjny wywiad środowiskowy, kartę karną oraz odpisy wyroków dołączonych do akt sprawy.

Żadnych wątpliwości Sądu nie budziły również przedłożone do akt sprawy opinie biegłych z zakresu klasycznych badań dokumentów i pisma oraz opinie Laboratorium Kryminalistycznego - Sekcji (...) Dokumentów. Z przedłożonych opinii wynika przy tym w sposób jednoznaczny, iż zaświadczenia o zatrudnieniu i zarobkach wystawione na nazwisko: J. W., E. P. (1), J. P. (1), K. M. (1) oraz M. P. (2) zostały nakreślone osobiście przez oskarżonego M. P. (1). Czytelny podpis (...) w pozycji „Podpis pożyczkodawcy” na umowie nr (...) został nakreślony przez M. P. (2). Czytelny podpis (...) w pozycji „Podpis pożyczkodawcy” na umowie nr (...) nie został nakreślony przez J. P. (1), lecz prawdopodobnie przez oskarżonego M. P. (1). Czytelny podpis (...) w pozycji „Podpis pożyczkodawcy” na umowie nr (...) nie został nakreślony przez J. W., M. P. (1) ani B. S.. Czytelny podpis (...) w pozycji „Podpis pożyczkodawcy” na umowie nr (...) nie został nakreślony przez K. M. (1), M. P. (1) ani B. S..

Tym samym zdaniem Sądu zachowanie oskarżonego M. P. (1) w okresie od 8 grudnia 2003 roku do 26 stycznia 2004 roku, wypełniło znamiona przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. i z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. i art. 271 § 3 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. Dyspozycję art. 286 § 1 k.k. wypełnia przy tym ten, kto w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadza inną osobę do niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem za pomocą wprowadzenia jej w błąd albo wyzyskania błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania. Oskarżony doprowadzając firmę (...) S. A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w oparciu o sfalszowane dane dotyczące zatrudnienia poszczególnych osób wskazanych w zarzutach aktu oskarżenia, a także uczestnicząc w podrabianiu samych umów pożyczek gotówkowych, zrealizował przy tym znamiona przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. oraz przestępstwa fałszowania dokumentów z art. 270 § 1 k.k. Dodatkowo wystawiając zaświadczenia dotyczące zatrudniania i dochodów K. M. (1) i J. P. (1) w swojej firmie (...) Spółka z o. o., oskarżony wypełnił również znamiona przestępstwa z art. 271 § 3 k.k., którego dyspozycję wypełnia między innymi ten, kto

działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, jako osoba uprawniona do wystawienia dokumentu, poświadcza w nim nieprawdę co do okoliczności mających znaczenie prawne.

Wina oskarżonego w zakresie wyżej opisanych czynów w ocenie Sądu nie budzi żadnych wątpliwości. Oskarżony dopuścił się przy tym zarzucanych mu czynów będąc zdaniem Sądu w pełni świadomy ich znaczenie i bezprawności. Zaciągał kolejne pożyczki przy użyciu podrobionych przez siebie zaświadczeń o zatrudnieniu i zarobkach, a także wykorzystując dane osobowe innych osób fizycznych, jak również bezpośrednio innym osobom ułatwiał zaciągnięcie pożyczki poprzez wystawienie im podrobionych zaświadczeń o zatrudnieniu i dochodach. W ten sposób doprowadził firmę (...) S. A. do niekorzystnego rozporządzenia jej mieniem.

Mając powyższe na względzie, Sąd uznał oskarżonego M. P. (1) za winnego popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku, a stanowiącego przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. i art. 271 § 3 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i w zw. z art. 64 § 1 k.k. wymierzył mu karę 3 lat pozbawienia wolności.

Wymierzając oskarżonemu karę pozbawienia wolności o charakterze bezwzględny w wskazanej wysokości, Sąd baczyl, aby jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy oraz społecznej szkodliwości popełnionych przez niego czynów. Sąd uznał, że wymierzona kara pozbawienia wolności będzie adekwatna do stopnia zawinienia oraz społecznej szkodliwości czynów oskarżonego oraz uczyni zadość wymaganiom art. 53 § 1 i § 2 k.k. W przekonaniu Sądu kara pozbawienia wolności w orzeczonym wymiarze 3 lat pozbawienia wolności spełni także stawiane jej cele zapobiegawcze i wychowawcze w odniesieniu do oskarżonego. Winna ona unaocznic oskarżonemu nagannosc jego zachowania, oraz zapobiec powrotowi do naruszania przez niego porzadku prawnego. Natomiast w ramach prewencji ogólnej wymierzona oskarżonemu kara z jednej strony powinna odstraszać potencjalnych sprawców tego rodzaju występków, a z drugiej ukazując nagannosc tego rodzaju zachowań oraz nieuchronnosc kary, winna również pozytywnie kształtować świadomość prawną społeczeństwa.

Jako okolicznosc obciążającą dla oskarżonego przy wymiarze kary, Sąd potraktował uprzednią, wielokrotną karalność oskarżonego, w tym za przestępstwa z art. 286 § 1 k.k., oraz działanie oskarżonego w warunkach powrotu do przestępstwa z art. 64 § 1 k.k.

Okolicznosci łagodzących wobec oskarżonego Sąd nie dopatrzyl się.

Sąd na podstawie art. 44 § 2 k.k. orzekł także przepadek przez złożenie w aktach sprawy, dowodów rzeczowych opisanych w wykazie dowodów rzeczowych na k. 22 akt pod poz. 1, 5 - 9 oraz na k. 148 akt pod poz. od 1 do 10, a także na podstawie art. 44 § 2 k.k. orzekł przepadek przez zniszczenie dowodów rzeczowych opisanych w wykazie dowodów na K. 22 i odwrót akt, pod poz. 10, 11 i 12

Dodatkowo Sąd na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzekł od oskarżonego obowiazek naprawienia szkody wywołanej przestępstwem w kwocie 6.200 zł na rzecz firmy (...) S. A.

Sąd zasądzil także od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy oskarżonego z urzędu adw. M. M. (2) kwotę 1859,76 zł wraz z wliczonym w tą kwotę podatkiem VAT, tytułem kosztów obrony oskarżonego z urzędu.

Orzeczenie w tym zakresie znajduje swoje uzasadnienie w treści art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze oraz § 14 ust. 2 pkt 3 oraz § 16 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

Sąd na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych zwolnił także oskarżonego od kosztów sądowych i nie wymierzył mu opłaty.

W szczególności Sąd uznał, iż z uwagi na aktualną sytuację materialną oskarżonego, nie posiada on wystarczających środków finansowych na pokrycie kosztów postępowania w przedmiotowej sprawie.